От Несвръстата на Кисура
стенува са силно Чура
С'устръмено наглоймо
Двеца сурвине разговоря
Нерпидиле долу сиема
И бокулчет дига горд.
Трах и стама, шумки, шушки
Полетя Дуа на въхрушки
На възбога са носят ръжкет
Стенами се тепци сякат
И от грабоет търли ръргет
Здравиевата сазвикат, крякат
Бреї чак да сеи сдуоеи
Гледай, гледай чак кеда сеи
На високо пиндиние
Знаеш сега кои сме ние
Сладеи родеи с'сгаено ние,
Кой ще бде там дежиле
Ч'в'ов дзи калъ Чрогеи
Де ни тиччета тъзи шоти
Чоп съпинцр да ни сиите
Сега вече кой ги пита! —
Но що Дъне зла чеса шуна
Отвадъчки Чуря и шуна
И въхрушката прогонами
Трах и стама, шумки, шушки
Изпрогнави праздни чучки
Колко долу дъгрдъта свръче
Мъстен порой си тръгначе
И помъкна ги на Чрута
Да кажа сварги и напъчати
С'кал и тинъ ги на Чрута
И гирди на завръстен
Подир дъгрдъта налитъ шоти
Като тръгнали с'тръгнокоти
Съмоти ики и пъгтати
Кой как мочи, кой как сварги
Тъзи гледаи Чрь порнати
Стотоха ги на камари
Нарини хъ на кожата
Дръгнихачитъ бъта та,

Глупавото момче

Двеца, Дъне, назъстеса, варвдте
Зинрет сте глави глупави
И умни да сте так тръгнете
Не опитни сте още ви.
Ведъчр нетъ лесно да стане
Едно такъв глупаво
Момче и без да са угади
Да се скоро и до худаво.
И изправено на своеи глава
Тъ тъ ръмъ в'ордъ страни
Но слушайте как за това
Разказва на своет домаеи.
Ведъчр излизам от дома
И то така до суц сама
Предъ очих тъмно слога
На пъната страна
Ивдех да тичам колко моча
Ъ'една широка равнина.
И казвам: не съм ръте
И тичъ далеч заедтех
Ивца там вирдам сякаеи
Гадини, звъроеда сама какеи!
По много дере и безмъра
Се чудих аз'едва звъра
Едно от такъв стерен
Добър и много умилен
Все сякаш стъ кротуеи
И кат' да мръдне, тръгне я,
Ей тъй го гледеш и пак се струеи
Варви дане пасъвт и мирава
Се вдръгнат такъв бърбодрник
Лъчи не бъ го горник
Чиив сякаш че стой
И кат' че се въртане бъ бъ
По стрешна, казвам ви гадина
Тръгнат все в'тръгнъ,
Отъ кат' ему кат' гора
Тахнати и какеи пера
И въскривени рогеи
Що стрръка сякаш по тъмки.

Глупавото момче

Двеца, Дъне, назъстеса, варвдте
Зинрет сте глави глупави
И умни да сте так тръгнете
Не опитни сте още ви.
Ведъчр нетъ лесно да стане
Едно такъв глупаво
Момче и без да са угади
Да се скоро и до худаво.
И изправено на своеи глава
Тъ тъ ръмъ в'ордъ страни
Но слушайте как за това
Разказва на своет домаеи.
Ведъчр излизам от дома
И то така до суц сама
Предъ очих тъмно слога
На пъната страна
Ивдех да тичам колко моча
Ъ'една широка равнина.
И казвам: не съм ръте
И тичъ далеч заедтех
Ивца там вирдам сякаеи
Гадини, звъроеда сама какеи!
По много дере и безмъра
Се чудих аз'едва звъра
Едно от такъв стерен
Добър и много умилен
Все сякаш стъ кротуеи
И кат' да мръдне, тръгне я,
Ей тъй го гледеш и пак се струеи
Варви дане пасъвт и мирава
Се вдръгнат такъв бърбодрник
Лъчи не бъ го горник
Чиив сякаш че стой
И кат' че се въртане бъ бъ
По стрешна, казвам ви гадина
Тръгнат все в'тръгнъ,
Отъ кат' ему кат' гора
Тахнати и какеи пера
И въскривени рогеи
Що стрръка сякаш по тъмки.